

Sygn. akt I KK 52/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 16 października 2019 r.

w sprawie P.N. i B.N.P.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 maja 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wobec P. N. oraz utrzymującego w mocy wobec B.N.P. wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 7 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski złożone przez obrońców skazanego P.N. oraz skazanej B.N.P. o wstrzymanie wykonania powyższego orzeczenia, nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy podnieść, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Wniosek obrońcy skazanego P.N. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera merytorycznego uzasadnienia, a więc argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Samo powołanie się na treść zarzutów oraz ich, zdaniem obrony, dużą wagę, nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku. Zarzuty te nie mogą bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji będą prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Zresztą w kasacji podniesiono jedynie, iż zachodzi prawdopodobieństwo zasadności zarzutów tej skargi, co z kolei „stwarza możliwość jej pozytywnego rozstrzygnięcia oraz wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym”.

Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, zwłaszcza w zakresie prawidłowości subsumcji pod przepisy prawa karnego materialnego (która już była szczegółowo rozważana w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego wskutek przedstawionych zarzutów apelacyjnych), gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Z kolei wniosek obrońcy skazanej B.N.P. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności zupełnie pozbawiony jest uzasadnienia. W rezultacie nie sposób dociec, na jakich podstawach obrońca ten wniosek opiera. W tej sytuacji – biorąc także pod uwagę powyższe rozważania odnoszące się do wniosku obrońcy skazanego P.N. – i ten wniosek nie mógł zostać uznany za zasadny. Sam fakt złożenia kasacji na korzyść skazanej nie może przemawiać za uruchomieniem nadzwyczajnej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as